

פרשה מקץ תשפ"ד

וַיַּעַן יוֹסֵף אֶת־פְּרַעֲהַ לֵאמֹר בְּלַעְדֵי אֱלֹהִים יַעֲנֶה אֶת־שְׁלוֹם פְּרַעֲהַ:

אמת

מקץ

ליעקב

מ"א, ט"ז. בלעדי אלקים יענה את שלום פרעה³.

הנה לכשנתבונן בב' מיני נרות שנצטוינו להדליק, נר שבת ויו"ט ונר חנוכה, הא' ניתן להשתמש בו ואדרבה בלא תשמיש א"צ להדליק, והב' אסור בתשמיש ואפי' לעסוק כנגדו בד"ת או בדבר מצוה נאסר, הא' משום שלום בית והשני מפני שהוא כנגד אור המקדש עדות היא לישראל שהשכינה שרויה בישראל, והלא גדול השלום שמדחה לנר חנוכה, ואף שכאן ישנו פירסומא ניסא אבל שלום ביתו עדיף⁴, וצריך טעם הלוא פרסום הנס מאשר ההשגחה הפרטית ויכולת ד' וכל הדברים הנגררים מצד הנס. אבל מצד אחר עונג השבת, התאחדות הגשמיות והרוחניות על ידי סעודת השבת, זהו ענין המאחד כל העולמות זה בזה, והרי אכילת שבת מעין עולם הבא, ואיך יתכן שאכילה ושתייה יהיו מעין עולם של רוחניות — ליום שכולו שבת ומנוחה, וע"כ מפני שהעולמות אחוזים זה בזה. וזהו דרכן של אבותינו שבכל הניות

העולם שתפו שם שמים בכל עניניהם, והדברים הגיעו כל כך עד שיוסף הצדיק בדברו שיחת חולין לכאורה עם פרעה מלך מצרים, תיכף בשמעו שמלך מצרים אומר שמעתי עליך תשמע חלום לפתור אותו מוחה בכל תוקף ואומר בלעדי אלקים יענה את שלום פרעה, ואח"כ בתוך דבריו: את אשר האלקים עושה הראה את פרעה, וכן להלן ועל השנות החלום גוי' כי ממחר אלקים לעשותו, וכן היתה שיחתו כל כך עד שפרעה הכופר שאמר לי יאורי ואני עשיתיני [יחזקאל כ"ט פ"ג] הוכרח להודות בפני שריו ועבדיו הנמצא כזה איש אשר רוח אלקים בו, הרי שכן הבין גם פרעה, וזהו השלוב של גשם ורוח⁵.